

Eija-Marja Sipponen, Lahti

Rauhan tervehdys kaikille kuuntelijoille

Isoisäni Paavali Liuksiala Karkusta pääsi 1800-luvun loppupuolella Lindqvistille (myöhemmin Lintula) suutarin oppipojaksi, kun eräs monista oppipojista lähti muualle lisäoppiin. Suutari ja oppipoika olivat kuulleet Turun herätyksestä. He lähtivät kävellen Turkuun, tapasivat kristittyjä ja saivat parannuksen armolahjan. Paavali, hänen Johan-veljensä ja Artturi Liuksiala olivat palavia kristittyjä ja taistelivat, että kirkko hyväksyisi herätysliikkeen. Paavali kuoli toisen maailmansodan aikana vuonna 1942, lähes 75-vuotiaana. Esikoislestadiolaisuudella oli jo silloin paikkansa kirkon helmassa.

Missä me nyt olemme? Jumala meitä auttakoon! Luen Efesolaiskirjeen toisesta luvusta jakeet 8 ja 9.

"Armosta Jumala on teidät pelastanut antamalla teille uskon. Pelastus ei ole lähtöisin teistä, vaan se on Jumalan lahja. Se ei perustu ihmistekoihin, jottei kukaan voisi ylpeillä."

Meitä yritetään ajaa hajalle, kolme lähetysmiestä on hyllytetty. Omantunnon ihminen ei alistu muiden tahtoon eikä taivu painostuksen alla. Kunnioitan näitä rohkeita evankelistoja.

Ne jotka ovat tämän sakramentti-prosessin alkuunpanijoita, aloittajia ovat he sitten Suomesta tai Ruotsista, eivät ymmärrä verkostoitumisen ja keskustelun merkitystä tänä päivänä. Vuorovaikutustaidot ovat hukassa.

Monet monituiset kirjeet on lähetetty lähetysmiehille, jotka toimivat uuden vallan ytimessä pakkomielleisesti. Mutta seinä on vastassa: puhumattomuus ja viesteihin vastaamattomuus on käytäntö, ilmeisesti yhteisestä sopimuksesta. Välinpitämättömyys on yksi väkivallan muoto. Tiedotuksen puute ahdistaa, tuottaa surua, tuskaa ja mielipahaa. Seurakuntaa, Mariaa, ei kuunnella. Lammaslauma on hajalla ja harhailee. Kuka siitä vastaa? Pystytkö tämän prosessin, sakramenttien omiin käsiin ottamisen käynnistyksessä mukana ollut, nukkumaan hyvällä omalla tunnolla. Ajatteletko niitä perheitä: lapsia ja vanhempia, sisaruksia ja sukulaisia, joiden välit ovat huonot. Ihmiset sairastuvat. Ystävyysuhteet joutuvat koville. Viha ja vihapuheet syyllistävät ja yleistävät. Ne satuttavat lopulta salakavalasti meitä kaikkia. Haluatko nimesi historiaan lauman hajottajana?

Jokaisella on silminnäkijän vastuu. Jos tiedämme, että on ongelmia, meidän on tehtävä oma osamme niiden poistamiseksi. Saarnaajan asema tarjoaa suurta valtaa sille, jonka vallan ahneus sokaisee. Henkiset lahjat ovat olleet kautta aikojen himoittuja ja kadehdittuja. Historia osoittaa kateuden vahvat seuraukset.

Miksi vallan ydin ei halua puhua asioista? Miksi rakkaudella kirjoitetut viestit katoavat bittiavaruuden mustaan aukkoon tai ehkä hävitetään?

Rakkauden eteen on tehtävä myös töitä. Keitä tässä on kohdeltu kaltoin? Erotettuja lähetysmiehiä. Sinä, saarnaaja-veli, oletko lohduttanut heitä? Oletko pitänyt yhteyttä heihin heidän korpitaipaleellaan? Ei kannata pelätä oman paikan puolesta, maailma on yllätysten paikka, huomenna voi olla sinun vuorosi.

Toivomme, että me kaikki saisimme osaksemme äärettömän lihaksi tulleen rakkauden. Evankeliumi ja ikuinen pelastus Jeesuksessa on liian kallis aarre hukattavaksi keskinäisiin taisteluihin. Hyvä paimen on yhteyden rakentaja. Evankelistojen tulee keskittyä siihen kristinuskon ytimeen, joka yhdistää kaikkia kristittyjä. Se on Jumalan suuren salaisuuden julistamista.